

22. December (Knas)

Knas elsker alt – bare det er sødt. Han arbejder hos Konfekt og Knas i Julerød. Stedet med de bedste julegodter i hele verden.

Når han har fri fra arbejde, eksperimenterer han der hjemme, med at få sure ting til at smage sødt.

En dag fik han en hel sæk fyldt med røde sure vinteræbler. For at tjekke hvor sure de var tog han en lille bid. ”Nuyyyyyjjj, hvor er de sure” sagde han. Alt i hans ansigt var rynket sammen i en syrlig krampe lammelse. ”Sukker, meget sukker skal der til.” sagde han. Han hældte alle æblerne over i sække med sukker. Han lod dem stå og trække i 5 minutter, inden han tog et æble op af sækken. Men inden han nåede at tage den op til munden - var alt sukkeret faldet af. ”Øv, jeg må få det til at klistre fast til æblet” sagde han. Så fandt han en stor gryde frem og puttede sukker i. Han smeltede sukkeret, så det blev helt flydende og så dyppede han forsigtigt et æble ned i gryden. Han lod æblet køle af. Da han 5 minutter efter tog et bid af det afkølede sukker æble, så han helt salig ud, det var det bedste han nogensinde havde smagt. Det knaste lækkert og var både sødt og surt på samme tid. Men der var et problem – et stort problem. Han kunne ikke sætte æblet fra sig, sukkeret fik det til at klistrede helt unaturligt meget. Der kom klister over alt. Knas ledte i hele huset for at finde noget han kunne bruge som håndtag, men han kunne ikke finde noget.

Han drønedede ud af døren og over til Nissen Lille Ludde, Jullerøds bedste snedker. - Der var ikke den dingenot, dippedut eller himstregims, som han ikke kunne dreje på sin drejebænk.

Da Knas kom ind af døren var Lille Ludde lige i gang med at dreje en bussemands-piller-pind til Søren Snotspiser.

”Du bliver nødt til at hjælpe mig” sagde Knas ”Kan du ikke lave et håndtag til mit klistrede sukker æble.”

Lille Ludde rakte den netop færdigdrejede bussemandspillerpind til Søren Snotspiser - Der glad og tilfreds forlod butikken med pinden oppe i næsen - mens han sagde. ” Nusinde nak, dnet li sånan nen njeg naltid, hnar nønsket nig. Nin nhelt negen nussenandsnillernind”

Lille Ludde og Knas stod hovedrystende og kiggede undrende hen mod døren der lukkede bag Søren.

”Nå.. Hvor kom vi fra” sagde Ludde

”En duppedit- til mine klistrede æbler” svarede Knas

”Åh, ja - jeg ved lige hvad du har brug for” sagde Ludde.

Han spændte et stort stykke træ fast på drejebænken og gik i gang. Der fløj træspåner til alle sider. Lidt efter blev maskinen slukket igen og en stolt Ludde rakte det færdige resultat frem mod Knas.

”Så er den færdig” sagde Ludde.

”Wauw, hvor er den flot” sagde Knas og tog den i hænderne. Han undersøgte den nøje og spurgte så: ”Hvad hedder sådan en – er det en dingenot, dippedut eller en himstregims”

”Det er bare en pind” svarede Ludde. Han tog pinden -stak den lige ned i æblet og gav den til Knas ”Sådan, sukkeræble på pind” sagde Ludde.

”En pind, selvfølgelig, du er genial.” sagde Knas og tog hjem for at lave flere.

Han lavede flere sække med sukkeræbler om dagen - Som alle kom på pinde som Lille Ludde drejede. Det år blev der solgt sukker æbler på pind til alle i Hillerød og Julerød – ja selv Søren Snotspiser smagte en. Men det var ikke noget for ham, han havde sin egen - bussemandspillerslikkepind.